norum quam extraneorum proximo de flexu id eſt immediate a ſapientia ad vafre nomē pro greſſum. qđ gen9 fidem propoſiti non inuenit: niſi fallacia vi res aſſumpſit. & occulto trannite magis laudē. quā apta via petit. eſt nanqȝ quoddam genus fallacie. cu ius regula trahi ex aliqua ſcientia non: poteſt ſed tā tum ex fallacia operantis.

Seruio tullio &c̄. Hic de vafris exempla proſequens, a ſeruio tullio (cuius opere hoc exem plum accidit) ſumit inicium. dic ergo ſeruio tullio qui rome fuit ſextus rex a romolo regnāti ciuidam patricie. i. ciuidā nobili familie ī populo. in agro id eſt in territorio ſabino. vacca eximie forme & pre cipue magnitudinis vltra comunem modum nata ē. quā certiſſimi autores oraculoꝝ id eſt reſponſorum diuinorum. in hoc a diis īmortalibus editam ſcȝ vac cam, eis de patricia familia petentibus reſpondert. vt quiſquis eam diane dee auentinenſi. id eſt que e rat in monte auentino immolaſſet. eius patria toti9 orbis terrarum imperium obtineret. eo ergo reſpon ſo domin9 famile letus: cum ſumma feſtinatione bo uem vel vaccam rome in auentino monte ante aram diane mactandam conſtituit. ſuo ſacrificio regimen humani generis daturus ſabinis. quem bouem tam magnum & ſic notabiliter pulchrum ſacerdos aduer tens. cur ipſum ſacrifaceret interrogauit. qui īcau tus rei ordinem apperuit. Et hoc dicere intendit cum dicit. de qua re antiſtes templi certior factus. timens ne romanum imperium daretur ſabinis. re ligionem id eſt cultum diane finxit & hoſpiti ſabi no intulit & dixit. ne prius victimam cederet vel occideret: q̄ȝ aqua ꝓxima & propiqua tiberis (qui ad pedem montis cōcurrit) abluiſſet. Sabinus vero hoc audiens, credens illum eſſe modum cultus dia ne. obediuit: & eo petente alueum id eſt locum ti